

Mediterrano 2.0

Multimedijalna izložba „Konveks kolektiva“

AZ
GALERIJA

Ilirsko sjemenište, Omiš

11. 7. - 25. 7. 2026.

O izložbi

Prema podacima Međunarodne organizacije za migracije, od 2014. godine od kada se vode evidencije, više od 35.000 ljudi poginulo je na migracijskim rutama kroz Sredozemno more. Samo u prvim mjesecima ove godine izgubljeno je novih 350 života. Sredozemna ruta ostaje najsmrtonosnija migracijska ruta na svijetu. *Mediterraneo 2.0* suprotstavlja te činjenice drugačijoj slici tog istog mora: onoj s razglednice, s leta na odmor ili tirkiznog mora s milijunima ljetnih itinerera. Uz istu obalu na kojoj cvjeta europska ekonomija razonode i turizma, odvija se humanitarna katastrofa, nedovoljno izvještavana i uglavnom zaboravljena između vijesti.

Mediterraneo 2.0 okuplja tri umjetnice koje pokreće zajedničko uvjerenje da umjetnost mora imati svrhu koja nadilazi čistu estetiku. Ova izložba ne nastoji zauzeti politički stav; naprotiv ona otvara prostor za pristupanje duboko osjetljivoj temi kroz različite medije i pritom pozivajući na nova promišljanja i perspektive.

Crteži u središtu izložbe započeti su 2024. godine i proizišli su iz većeg opusa nastalog tijekom tri godine promatranja mora. Velikog su formata, izvedeni u pastelu,

namjerno monokromatski – što je svjestan odmak od tradicionalnog prikaza mediteranskih morskih pejzaža. Svaki crtež nosi datum: ne naslov, ne opis, već natpis koji označava dan kada se brod koji je prevezio ljude preko ovog mora prevrnuo i nestao. Boja je sačuvana za jedan posve kontrastni ciklus radova: bijeli tragovi zrakoplova koji presijecaju naslikano nebo iznad mora koje čuva svoje mrtve. Uz njih, male slike u maniri retro mediteranskih razglednica preispituju idealiziranu sliku mora: spokojno plavetnilo, vječno ljeto, slika stvorenog i pomno njegovanog raja. Umjetnica je izradila i niz malih konstrukcija od materijala pronađenih na obali, predmeta koje je more uzelo pa vratilo natrag. Oblikovani u forme koje podsjećaju na vjerske ikone, oni prizivaju na molitve i privatne rituale onih koji se pripremaju krenuti na opasni put; oni su simboli nade i zaštite, izrađeni od onoga što je more vratilo.

Videoinstalacija proširuje ovo istraživanje na pokretnu sliku izazivajući našu percepciju Mediterana kao mjesta ljepote, opuštanja i užitka te nas suočavajući s manje vidljivom stvarnošću. Nadovezujući se izravno na monokromatske crteže

s izložbe, film poziva gledatelja da zakorači u često zanemarenu drugu stranu mora.

Audioinstalacija donosi isječak iz 45-minutne improvizirane izvedbe koja se sastoji od 6 stavaka, a spaja drvene puhačke instrumente, proizvedeni zvuk, glasove migranata i lokalnog stanovništva prenoseći njihova razmišljanja, osjećaje i iskustva migracije. Djelo je razvijano devet mjeseci u sklopu magistarskog studija na programu „Primijenjene umjetnosti i društvene prakse” na Sveučilištu St. Margaret u Edinburghu i predstavlja kreativno istraživanje ljudske dimenzije krize koju same brojke ne mogu prenijeti.

Mediterraneo 2.0 zajednički je projekt zamišljen kroz promatranje, raspravu i eksperimentiranje.

Carolyn Boyd Tomasović
Ikona putnika

Reciklirani pronađeni materijali,
7 x 19 cm
2026.

Omot **Lucia Luiza Tomasović: Seascares**, video instalacija 2026.

Carolyn Boyd Tomasović: Morski pejzaž 26.2.23, pastel na papiru, 70 x 100 cm, 2024.

Carolyn Boyd Tomasović: U potrazi za zimskim suncem, akrilik na platnu, 100 x 160 cm, 2026.

Carolyn Boyd Tomasović
Morski pejzaž 29.9.24

Pastel na papiru,
70 x 100 cm
2024.

Brod s 84 osobe prevrnuo se tijekom akcije spašavanja kod otoka El Hierro na Kanarskim otocima (Španjolska). Potvrđena je smrt devet osoba, dok se 48 ljudi vodi kao nestalo i pretpostavlja se da su se utopili.

18.12.24

Carolyn Boyd Tomasović
Morski pejzaž 18.12.24

Pastel na papiru,
70 x 100 cm
2025.

Plovilo koje je putovalo iz Libije prema Kreti prevrnuo se u blizini otoka Gavdosa u Grčkoj. Preživjelo je 39 osoba, pet ih je poginulo, a više od 40 vodi se kao nestalo.

Biografije umjetnica

Carolyn Boyd Tomasović (Glasgow, 1965.) diplomirala je slikarstvo i crtanje na *Glasgow School of Art* 1987. godine. Godine 1989. stipendija British Councila odvela ju je na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu nakon čega je uslijedila druga umjetnička rezidencija u Saveza ruskih umjetnika. Njezina se karijera od tada kretala između umjetničke prakse i humanitarnog rada na prvoj liniji - kao umjetnice angažirane za britanski bataljun UNPROFOR-a, a poslije kao savjetnice za Svjetsko vijeće crkava, gdje je upravlja fondovima za potporu ženama žrtvama rata i ekumensku suradnju diljem jugoistočne Europe. Od 2007. vodi Ekumensku žensku inicijativu, hrvatski ženski fond koji djeluje u šest zemalja pružajući potporu ženskom mirovnom aktivizmu u okviru ljudskih prava i međuvjerskog dijaloga. Izlagala je diljem Ujedinjenog Kraljevstva i Europe, a njezini se radovi nalaze u javnim i privatnim zbirkama.

Olivia Vjekoslava Tomasović (Zagreb, 1996.) klasično je obrazovana oboistica i glazbenica na engleskom rogu. Diplomirala je na *Royal Conservatoire of Scotland* 2020. godine, nakon čega je završila magistarski studij te stekla i umjetničku diplomu (*Artist Diploma*). Nastupa kao solistica s komornim i orkestralnim sastavima diljem Ujedinjenog Kraljevstva i Europe, te je suosnivačica ansambla *Evaliir*. Suradnja s ansamblom

Nevis, škotskim orkestrom koji je donosio živu glazbu ruralnim zajednicama, centrima za izbjeglice i skloništima za beskućnike, potaknula ju je na dugogodišnju predanost glazbi kao društvenoj praksi. Uz klasičnu karijeru bavi se slobodnom improvizacijom i interdisciplinarnom suradnjom na području performansa, plesa, poezije i vizualne umjetnosti te sklada za film. Njezina praksa uključuje terapijske, društvene i ekološke teme.

Lucia Luiza Tomasović (Glasgow, 2003.) filmska je i medijska umjetnica koja trenutno završava preddiplomski studij filma i medijske umjetnosti na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu (UMAS). Fokus je njezinih radova na eksperimentalnom zvuku i pokretnoj slici, a većinom su usmjereni na materijalnost snimanja – na to kako prostor, površina i glazba oblikuju ono što čujemo i kako to čujemo. Njezin rad *Kontakt* (2025.) audio-kompozicija je nastala isključivo korištenjem kontaktnih mikrofona, koji zvuk ne hvataju kroz vibracije u zraku, već kao vibraciju prenesenu izravno kroz površine i predmete. Njezina audiokompozicija *Kontakt* bila je izložena u podrumima Dioklecijanove palače u Splitu u svibnju 2026. godine, a video instalacija i performans u sklopu *Procesa 26* u Multimedijalnom kulturnom centru (MKC) u Splitu u lipnju 2026. godine.

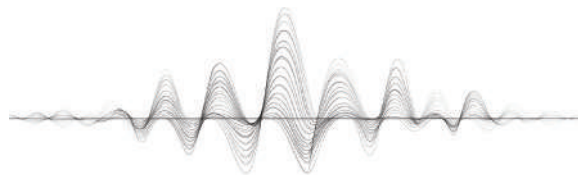

Carolyn Boyd Tomasović
Razglednica 1

Akrilik na platnu, 24 x 30 cm
2026.

„**Konveks kolektiv**” čine tri žene iz iste obitelji - majka i dvije kćeri čije su se zajedničke umjetničke preokupacije i pristupi umjetničkoj praksi susreli u ovoj izložbi, njihovu prvom zajedničkom projektu. Naziv *Konveks* odabran je zbog asocijacije na oblik koji je izbočen prema van i usmjeren prema svijetu. Konveksna forma ne zatvara se u sebe: ona prva uspostavlja kontakt sa svijetom. Širi se u prostor, reflektira svjetlost i mijenja se ovisno o kutu promatranja. Naziv kolektiva odražava umjetničku praksu utemeljenu na otvorenosti, dijalogu, eksperimentu i zajedničkom istraživanju.

Nakladnik: Centar za kulturu Omiš - **Za nakladnika:** Petar Buljević
Postav izložbe: Zorica Muše - **Grafička priprema:** Miroslav Tomasović
Tisak: Tiskara Kovačić, Omiš - **Naklada:** 70 komada

